

قانون اساسی برطبق اصل ۱۶۷ قاضی را مکلف کرده است حکم هر دعوی را از قوانین مدونه بدست آورده و با از منابع و فتاوی معتبر حکم قضیه را بپیدا نموده و صادر نماید و نمیتواند بخاطر مجمل و یا مبهم بودن از صادر کردن حکم خودداری کند و بند ۴ اصل ۱۵۶ قانون اساسی یکی از مسئولیتهای قوه قضائیه را کشف جرم و تعقیب و مجازات و تعزیر مجرمین و اجرای حدود و مقررات مدون جزائی اسلام میدانند با توجه باین اصول و سایر اصول قانون اساسی این ماده واحده بصورت طرح برای تصویب بمجلس شورای اسلامی تقدیم میگردد.

(طرح قانونی ماده واحده الحاقی به قانون دادگاه مدنی خاص)

ماده واحده - بموجب این قانون بکلیه دادگاههای مدنی خاص سراسر کشور که مسئول رسیدگی بدعای راجع بنکاح و طلاق و فسخ نکاح و مهر و نفقه زوجه و سایر اشخاص واجب النفقه و حضانت و دعای راجع به نسب و وصیت و وقف و حبس و تولیت و وصایت و نصب قیم و ناظر و ضم امین و عزل آنها و نیز سایر دعای حقوقی به تراضی طرفین دعوی میباشد اجازه داده میشود که درباره آن دسته از امور جزائی بامسائل حقوقی که در دادگاه مدنی خاص مطرح شده ارتباط مستقیم پیدا میکنند رسیدگی نموده حکم مقتضی را طبق مقررات صادر نمایند.

بهرام تاج گردون - عبدالمجید معادیخواه - سیف الله عبدالکریمی - سید محمد تقی حسینی - هراتی - معصومی - محمد حسین صادقی - ناطق نوری - علی ملکوتی - قربانعلی دری نجف آبادی - پرورش - بهاء الدین علم الهدی - فرج اللعوا غطی - خاتمی - سید احمد کاشانی - بیات .